

ТВОРЧИСТЬ ЯК ПРОЯВ ЛЮБОВІ І ЛЮБОВ ЯК СТИМУЛ ДЛЯ ТВОРЧОСТІ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА ДО РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ УЧНІВ

Ілля СУББОТЕНКО,

*аспірант кафедри мов і методики їх викладання
Національного університету «Чернігівський колегіум»
імені Т.Г.Шевченка, Україна*

Проблема творчості як прояву любові і любові як стимулу до творчості в процесі підготовки майбутнього педагога є надзвичайно актуальною для сучасної школи, особливо в нашому суспільстві.

Освітній простір сучасних закладів вищої освіти потребує естетизації життя, особливої естетики творчого мислення, яку переживає справжній творчий педагог. Людина проживає життя в атмосфері тотальної візуалізації, постійного впливу різноманітних візуальних стимулів, образів. Уся сукупність сприйнятих візуальних вражень впливає на формування особистості майбутнього педагога, поступово формуючи ціннісний світ, спосіб мислення та взаємодії з реальністю. В цьому контексті розуміння мистецтва як вияву любові формує в особистості зовсім іншу систему цінностей та пріоритетів. Класичне образотворче мистецтво гармонійно впливає на внутрішній світ майбутнього педагога та стає своєрідним естетичним компасом в океані тотальної візуалізації життєвого простору суспільства XXI століття.

Як свідчить історія, з художньо-творчим розвитком людей безпосередньо пов'язаний увесь світовий прогрес. Майбутнє культури залежить від сприятливих чи несприятливих умов **творчого зростання** людини, які відображаються в її **художній творчості** [3, с.63].

В історії образотворчого та педагогічного мистецтва любов і творчість тісно пов'язані. Без справжньої любові не може бути істинної творчості. Виявлення та реалізації творчого потенціалу педагога – це одна з мов любові. В сучасному суспільстві, на наш погляд, усі проблеми криються у тотальному дефіциті любові та розуміння. Забуваючи про важливість любові в педагогічно-творчому процесі взаємодії учнів, педагогів та батьків, ми поступово втрачаємо силу самої педагогіки, педагогіки як мистецтва розуміння, відкритості та взаємодовіри. Всі наші спроби покращити систему освіти є марними без любові. Про це не заведено так відкрито говорити в колі наукової спільноти,

але це необхідні розмови, які вкажуть нам шлях до змін через браму любові. Якщо любові не маємо, всі наші знання – це просто суха теорія. Любов є вищою за знання, адже знання без любові – це тільки теорія. Яке багатство розкривається в дитині, коли її люблять, розуміють та підтримують її творчі починання. Сучасний американський педагог Росс Кембл підкреслює важливість любові для творчого зростання дитини [5].

Ми намагаємося, щоб знання не були пасивним багажем у пам'яті дитини, а були творче актуалізованими, брали участь у її судженнях, були джерелом її морального відчуття, розвивали інтуїцію.

У процесі підготовки майбутнього педагога творчому викладачу необхідно зрозуміти важливість синергії знання, любові та творчості. Тоді творчість стає важливою складовою взаємодії людей, універсальною мовою відчуттів та почуттів. Майбутній педагог, навчаючись в закладі вищої освіти, повинен усвідомити, що творчість – це невід'ємний маркер справжньої взаємодії, побудованої на взаємозбагаченні та взаємодовірі.

Учні не будуть зазначати, де знайти знання? Вони поглянуть на вчителя і скажуть: тут серед нас педагог, що сповнений розуміння, в його очах і серці жива творча любов, яка змінює, зцілює, лікує. Нам потрібен вчитель, який любить, а не який від свого знання забув, що таке любов.

Саме життя є актом творчості, зазначає дослідниця Петті Дай. Із цього приводу вона пише: «Я бачу поезію в усьому: в усмішці рідних...» [4]. Дуже глибокі думки, адже дивитися ще не означає бачити, слухати, не означає почути і пропустити крізь серце. Тому одним із основних завдань закладів вищої освіти є навчити педагога відчувати істину, яка полягає в любові. Не кількість прочитаних книг роблять людину розумно, а практика життєвого досвіду доводить, що знання перетворилися на мудрість, адже знання і мудрість – це різні поняття. Ми можемо багато знати, але мудрістю не володіти, навпаки, невелике знання з мудрістю – це шлях до істини.

Синергія, тобто взаємопроникнення творчості і любові, дає нам усвідомлення іншого важливого аспекту нашого буття. Творчість допомагає нам відчути вічність. Творчі ідеї, зароджені в дитячій душі, не можуть зникнути у небутті, розчинитися безслідно. Тому таланти, творчий потенціал, даний людині на землі, має ще розкритися у вічності через любов. Саме талант розкривається через любов, виходить із прихованості та відкриває справжнє бачення речей. Талановиті музиканти, поети, педагоги, митці різних генерацій мали надзвичайно глибоке відчуття вічності і розуміння вічності як не абстрактного слова, а як продовження життя після життя. Таке розуміння вічного виміру творчості дає ясне усвідомлення майбутньому педагогу, що

навчальний процес – це мистецтво підготовки до вічного творчого розвитку саме в любові.

Ф.М. Достоевський зазначав, що в процесі спілкування з мистецтвом художні враження, поступово нагромаджуючись, пробивають з розвитком серцеву кору, проникають у серце, в його сутність, інформують людину [2].

«Для того щоб присутність наставника стала для членів групи діючим духовним орієнтиром, потрібна особлива міжособистісна взаємодія у відносинах «наставник м вихованець». Наставник має бути непересічною особистістю, яка випромінює до вихованців гарячу та нездоланну любов, що пронизує та просвітлює усі цінності кожного з них. Цінності розчиняються у любові вихователя, створюючи специфічну мотивацію як синтез духовних цінностей і духовного образу наставника» [1, с. 149].

Список використаних джерел

1. Бех І. Д. Особистість у просторі духовного розвитку: навчальний посібник. Життя особистості в смисло-ціннісному пошуку. Київ: Академвидав, 2012. 256 с.
2. Достоевський Ф. М. Контекст творчества и времени. Санкт-Петербург: Серебряный век, 2005. 523 с.
3. Субботенко І. Ю., Мамчич О.Б. Взаємодія педагогіки і мистецтва в контексті творчого розвитку вчителя початкової школи. Proceedings of the 2nd International Scientific and Practical Conference «Scientific Horizon in the Context of Social Crises» (February 26-28, 2020). Tokyo, Japan: Otsuki Press, 2020. P. 63-72.
4. Petti Digh. Life Is a Verb: 37 Days to Wake Up, Be Mindful, and Live Intentionally. Globe Peguot. 2008. - 240 p.
5. Ross Campbell How to Really Love Your Child Chariot Victor Publishing A Division of Cook Communications, 4050 Lee Vance View, Colorado Springs, Colorado 1992.- 149p.

ПРОФЕСІЙНЕ САМОВДОСКОНАЛЕННЯ ПЕДАГОГА ЯК ЧИННИК ЕФЕКТИВНОСТІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Максим СУХІЛІН,

*методист Науково-методичного центру
професійно-технічної освіти у Харківській області*

Підвищення конкурентоспроможності кожного закладу освіти пов'язано з багатьма факторами, одним із яких є рівень професійно-педагогічної